

İnsan Severse

– Kalb-i Bahar! · 18 Kasım 2017

İNSAN; SEVERSE!

Kuru dal çiçeklenir sevgi eli değerse
Kış bile bahar olur sevenler el eyleyse
Unutulur kederler birlikteyken
Neşe saçar evrene sevip de sevilenler.

Tutup sevgi ipini saralım yumak yumak
Sevene zor gelir mi aşkına bade sunmak
Hayran olmak özüne tatlı diline kanmak
Nasip olsun her cana aşkın nar-ıyla yanmak

Mevlam bize kalp vermiş
Dolduralım sevgiyle
Sevmek yasak değil ki, çokta alsan yaşını
Gözler neler söylüyor, kaldır da bak başını

Yağmur bile toprağa sevdiği için yağar
Güneş bile dünyaya sevdiği için doğar
Allah'ın adıyla sev, seveceğin her neyse
Yiter gider hüznler olmaz meze kedere

Nasihat ettim işte
birazcık da kendime
Henüz sevebilirken
Yüreğinle sev diye
Zarar vermez bilerek
Seven insan kimseye
Sevmek mutluluk verir Boğulursun neşeye
Herkes bir sevebilse
Gerçekten sevebilse.

Diyorum ki duy beni

Kalbimin tek sahibi
Canıma can sevgili
Yüreğimin biricik nadide efendisi
Çekinme uzattım bak, sevgiyle tut elimi.

Sonra; dedim ki
Sana, bana, ona bize
Düşün kendinden başka biri için yarını
Aşkla bak gözlerine ser yoluna varını
Düşünme bir an bile ver sevene kalbini
Cennete dönsün dünyan
Ruhunu aşkla doldur
Tek bir sevgiliye,
Aç gönül sarayının sevgi kapılarını.

Kendimden öte kendim; ruhumun eşi
Herşeyden çok sevdikçe, yüreği sevilesi
Kalbi sevgiyle çarpan, gönlümün bitanesi
Yüreğin var ya senin cennette gül bahçesi
Bizim candan sevdamız o kadar büyüsün ki
Dünyayı aşsın, evreni dolaşsın kaplasın tüm alemi....

18/11/2017

Mlk Tryk